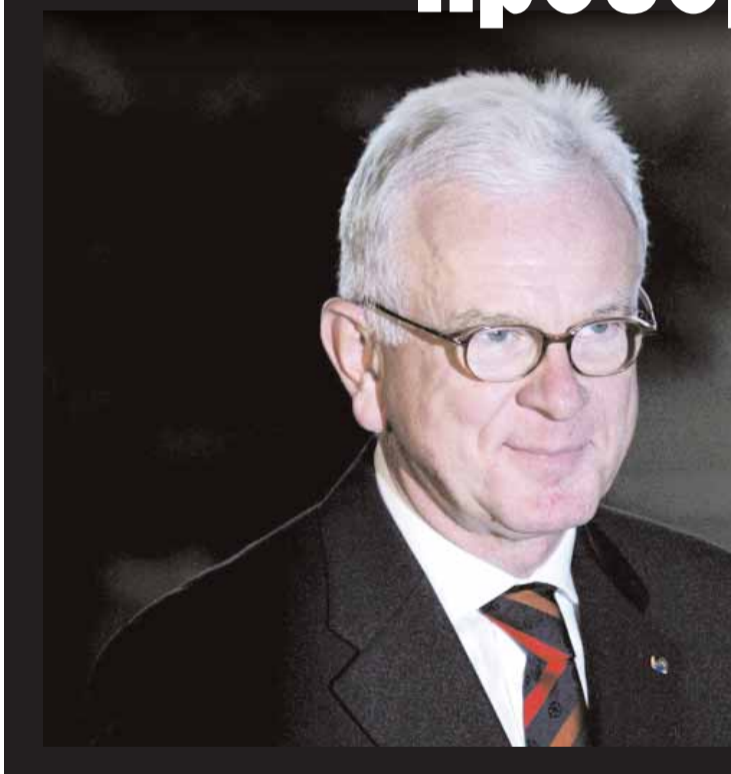

Τι προσδοκά η Ευρώπη από το νέο Αμερικανό πρόεδρο

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ
ΑΡΘΡΟ ΣΤΗ «Ν.Κ.»
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ
ΧΑΝΣ ΓΚΕΡΤ
ΠΕΤΕΡΙΝΓΚ

Η α ήταν υπέροχο αν οι Αμερικανοί παρακολουθούσαν τις επερχόμενες ευρωεκλογές τον Ιούνιο του 2009 με το ίδιο έντονο ενδιαφέρον που έχουν παρακολουθήσει οι Ευρωπαίοι πολίτες τις αμερικανικές προεδρικές εκλογές που θα πραγματοποιηθούν αυτή την Τρίτη 4 Νοεμβρίου.

Ενδεικτικό του πόσο σημαντικός σύμμαχος είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες για την Ευρωπαϊκή Ένωση θεωρείται το γεγονός ότι η πλειονότητα των Ευρωπαίων μπορεί να εκφέρει εμπεριστατωμένη άποψη γύρω από την αξία τόσο του Ρεπουμπλικανού όσο και του Δημοκρατικού υποψηφίου σε αυτές τις εκλογές.

Αυτή την Τρίτη οι πολίτες των Ηνωμένων Πολιτειών θα ψηφίσουν στις πιο συναρπαστικές και ενδεχομένως στις πιο σημαντικές προεδρικές εκλογές των τελευταίων δεκαετιών. Μέσα σε τρεις μήνες θα υπάρξει νέα κυβέρνηση και νέο Κογκρέσο στην Ουάσινγκτον. Η ανάγκη επικύρωσης της Συνθήκης της Λισαβόνας είναι δεδομένη. Μολαταύτα μέχρι τον επόμενο Ιούνιο θα υπάρχει νέο Ευρωκοινοβούλιο και μέχρι το επόμενο φθινόπωρο προσδοκούμε ότι θα έχει συσταθεί νέα Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Αυτή ακριβώς η μετάβαση σε ανανεωμένη νομοθεσία και νέα στελέχη και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού αποτελεί ταυτόχρονα πρόκληση και ευκαιρία.

Οι επερχόμενες αλλαγές σηματοδοτούν μια τεράστια ευκαιρία να αναθερμανθούν οι υπερατλαντικές σχέσεις σε νέες και πιο θετικές βάσεις. Επιβάλλεται να ανοίξουμε μια νέα σελίδα και να αφήσουμε τις διαφορές και τις παρεξηγήσεις πίσω μας.

Τόσο σε Ουάσινγκτον όσο και σε Βρυξέλλες, οφείλουμε να αδράξουμε την ευκαιρία για να υιοθετήσουμε ένα νέο τρόπο σκέψης και να δεσμευτούμε στο να συνεργαστούμε σε μία κοινή ατζέντα θεμάτων προς όφελος της ευημερίας και της ειρήνης, όχι μόνο στην Ευρώπη και τη Βόρεια Αμερική, αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο.

Ο φείλουμε να προετοιμάσουμε το έδαφος τώρα. Για το λόγο αυτό σκοπεύω να προσκαλέσω όποιον από τους δυο προεδρικούς υποψήφιους, τον

Τζον Μακκίν ή τον Μπάρακ Ομπάμα, εκλεγεί, να μιλήσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το επόμενο έτος. Θα ήθελα ο νέος πρόεδρος να μας επισκεφθεί τον Απρίλιο, στην πρώτη του ίσως ευρωπαϊκή περιόδεία, αμέσως πριν τη διάσκεψη κορυφής του ΝΑΤΟ τον Απρίλιο του 2009.

Η τελευταία φορά - στην πραγματικότητα η μόνη φορά - που ένας Αμερικανός πρόεδρος απευθύνθηκε στην ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ήταν στη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου, το 1985, όταν ο πρόεδρος Ρόναλντ Ρίγκαν βρέθηκε στο Στρασβούργο. Έχουμε ήδη ενδυναμώσει τους δεσμούς μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Κογκρέσου,

σε όλα τα επίπεδα - μεταξύ διακοινοβουλευτικών αντιπροσωπιών, επιτροπών πολιτικής, πολιτικών ομάδων και διοικητικού προσωπικού. Θα συνεχίσουμε αυτήν τη σημαντική διαδικασία, συνομιλώντας ειλικρινά ως συνάδερφοι και ως φίλοι.

Ταυτόχρονα, δεν μπορεί να υποτιμηθεί η συμβολική σημασία μίας προεδρικής επίσκεψης στην ενδυνάμωση των δεσμών μεταξύ των δύο δημοκρατικών συστημάτων μας. Η παγκόσμια ατζέντα θεμάτων που προκύπτει - δηλαδή αναταραχή στις οικονομικές αγορές, κλιματικές αλλαγές, ενεργειακή ασφάλεια, Μέση Ανατολή, τρομοκρατία και διεθνές έγκλημα, δυτικές αντιδράσεις

στην άνοδο Κίνας και Ινδίας, δημογραφικές αλλαγές και κοινωνίες που βλέπουν τον πληθυσμό τους να γερνά - απαιτεί κοινή διατλαντική νομοθετική συνεργασία.

Η συνεργασία με την άλλη πλευρά του Ατλαντικού είναι το σημείο-κλειδί αυτής της διαδικασίας. Εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι Ηνωμένες Πολιτείες μπορούν να συνεργαστούν με επιτυχία, τότε μπορούμε να γίνουμε η κύρια δύναμη για ευημερία, ειρήνη και πολιτισμένες αξίες σε όλο τον κόσμο.

Συμπερασματικά, έχουμε μία νέα πολιτική δέσμευση, να οικοδομήσουμε μία υπερατλαντική κοινή αγορά χωρίς όρια ή εμπόδια σε αγαθά και υπηρεσίες. Αυτό άλλωστε ήταν ένα ση-

μαντικό επίτευγμα της Γερμανίδας καγκελαρίου Άγκελα Μέρκελ, στη διάρκεια της προεδρίας της στην Ευρωπαϊκή Ένωση το πρώτο μισό του 2007. Από κοινού το Αμερικανικό Κογκρέσο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει να συμφωνήσουν σε πάρα πολλές νομοθετικές και άλλες ρυθμίσεις, που αφορούν σε αυτό το μακροπρόθεσμο έργο. Αυτό σημαίνει πως γερουσιαστές, μέλη του Κογκρέσου και ευρωβουλευτές θα πρέπει να εμπλακούν ουσιαστικά στη διαδικασία από την αρχή.

Πρέπει να εμβαθύνουμε στις σχέσεις μας περισσότερο από μια απλή συνεργασία, λαμβάνοντας κοινές αποφάσεις για τις προκλήσεις που ορθώνονται μπροστά μας, παράμετρος καθοριστικής σημασίας για μας. Επίσης είναι αναγκαίο να πιάσουμε τον παλμό της κοινωνίας και ειδικότερα των νέων ανθρώπων.

Διαδοχικές σφυγμομετρήσεις της κοινής γνώμης με ιδιαίτερη αναφορά στην ετήσια έρευνα «Υπερατλαντικές τάσεις» του Γερμανικού Ταμείου Μάρσαλ καταδεικνύουν μείωση της εμπιστοσύνης της νεότερης γενιάς των Ευρωπαίων προς τις Ηνωμένες Πολιτείες κατά τα τελευταία χρόνια.

Ο δεσμός της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και θαυμασμού γίνεται πιο αδύναμος.

Αυτό είναι ανησυχητικό και πρέπει να αντιστραφεί.

Οι εντάσεις που προέκυψαν από το χειρισμό του πολέμου στο Ιράκ ευθύνονται για αυτήν την εξέλιξη. Υπάρχει μία αίσθηση ελπίδας από πολλούς στην Ευρώπη ότι ο νέος Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών θα προσπαθήσει να αναστρέψει αυτήν την τάση, επιδεικνύοντας την πρόθεση της Αμερικής να λειτουργήσει σε ένα διεθνές επίπεδο, μέσα σε πνεύμα συνεργασίας.

Εμείς στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να στοχεύσουμε στο να θέσουμε τις υπερατλαντικές σχέσεις σε μία πιο στέρεα, πιο θετική και πιο επιτυχημένη βάση. Όλοι μας, με διαφορετικούς τρόπους, μπορούμε να βοηθήσουμε στο να συμβεί αυτό. Ως κοινοβουλευτικοί, επιχειρηματίες και απλοί πολίτες, πρέπει να κάνουμε πραγματικότητα μία ζωντανή υπερατλαντική συνεργασία η οποία θα προσφέρει ελπίδα στον κόσμο.